VENDIM
Nr.25, datë 24.3.2010

PËR MIRATIMIN E RREGULLORES "PËR ADMINISTRIMIN E RREZIKUT NË VEPRIMTARINË E SUBJEKTEVE FINANCIARE JOBANKA"

Në bazë dhe për zbatim të nenit 43 shkronja "c" të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997 "Për Bankën e Shqipërisë", të ndryshuar dhe të nenit 126 të ligjit nr. 9662, datë 18.12.2006 "Për bankat në Republikën e Shqipërisë", me propozimin e Departamentit të Mbikëqyrjes, Këshilli Mbikëqyrës i Bankës së Shqipërisë,

VENDOSI:

1. Miratimin e rregullores "Për administrimin e rrezikut në veprimtarinë e subjekteve financiare jobanka", sipas tekstit bashkëlidhur këtij vendimi.
2. Ngarkohet Departamenti i Mbikëqyrjes në Bankën e Shqipërisë me zbatimin e këtij vendimi.
3. Ngarkohet Departamenti i Marrëdhënieve me Jashtë, Integrimit Europian dhe Komunikimit, për publikimin e kësaj rregulloreje në Buletinin Zyrtar të Bankës së Shqipërisë dhe në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë.
4. Me hyrjen në fuqi të kësaj rregulloreje shfuqizohet rregullorja "Për normat e mbikëqyrjes të subjekteve jobanka që ushtrojnë veprimtari financiare", miratuar me vendimin e Këshillit Mbikëqyrës nr.60, datë 5.7.2000.

Ky vendim hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë.

KRYETARI
Ardian Fullani

RREGULLORE

PËR ADMINISTRIMIN E RREZIKUT NË VEPRIMTARINË E SUBJEKTEVE FINANCIARE JOBANKA

KREU I
TË PËRGJITHSHME

Neni 1
Objekti

Objekti i kësaj rregulloreje është përcaktimi i rregullave për administrimin e rrezikut në veprimtarinë e subjekteve financiare jobanka.

Neni 2
Baza juridike

Kjo rregullore nxirret në bazë dhe për zbatim të:

a) nenit 1, pika 4, shkronja "b" dhe të nenit 43, shkronja "c" të ligjit nr.8269, datë 23.12.1997 "Për Bankën e Shqipërisë", i ndryshuar;

b) nenit 126 të ligjit nr. 9662, datë 18.12.2006 "Për bankat në Republikën e Shqipërisë", i

cili më poshtë në këtë rregullore do të quhet “ligji për bankat.”

Neni 3
Subjektet

Subjekte të kësaj rregulloreje janë subjektet financiare jobanka dhe institucionet financiare të mikrokredisë, të licencuar për të ushtruar veprimtari financiare në Republikën e Shqipërisë.

Neni 4
Përkufizime

1. Termat e përdorur në këtë rregullore kanë të njëjtin kuptim me termat e përkufizuar në ligjin për bankat dhe në rregulloren “Për licencimin dhe ushtrimin e veprimtarisë nga subjektet financiare jobanka”.

2. Përveç sa parashikohet në pikën 1 të këtij neni, për qëllime të zbatimit të kësaj rregulloreje, termat e mëposhtëm do të kenë këto kuptime:

a) “Kapital” është shuma algjebrike e elementeve të mëposhtme të bilancit:

i) kapital i paguar,

ii) primet e aksioneve,

iii) rezervat,

iv) diferenca rivlerësimi,

v) fitimet e pashpërndara, dhe

vi) fitim humbja e vitit ushtrimor;

b) “Kredi me probleme” është totali i kredisë (kryegjë dhe interes) të klasifikuar në tre kategoritë e fundit sipas përcaktimeve të kësaj rregulloreje;

c) “Kredi me probleme neto” është totali i kredisë me probleme (kryegjë dhe interes) duke zbritur fondin rezervë të krijuar për mbulimin e humbjeve nga këto kredi.

KREU II
ADMINISTRIMI I RREZIKUT NË SUBJEKTET
QË USHTROJNË VEPRIMTARINË E KREDIDHËNIES

NËNKREU I
EKSPOZIMI NDAJ RREZIKUT DHE KUFIZIMET

Neni 5
Treguesit e mjaftueshmërisë së kapitalit

1. Subjekti, për ushtrimin e veprimtarisë së sigurt dhe të qëndrueshme, si dhe për përmbushjen e detyrimeve të tij gjatë ushtrimit të kësaj veprimtarie, siguron nivele të mjaftueshme të kapitalit.

2. Subjekti respekton në çdo kohë treguesit e mjaftueshmërisë së kapitalit, siç përcaktohet në raportet e mëposhtme:

a) raporti i kapitalit me totalin e aktiveve, nuk duhet të jetë më pak se 5% (pesë për qind) në vitin e parë të veprimtarisë, 8% (tetë për qind) në vitin e dytë dhe 10% (dhjetë për qind) në vazhdim;

b) raporti i kapitalit me totalin e aktiveve të qëndrueshme të trupëzuara dhe të patrupëzuara (neto), nuk duhet të jetë më pak se 100% (njëqind për qind);

c) raporti i kapitalit me totalin e kredive me probleme (neto), nuk duhet të jetë më pak se 100% (njëqind për qind).

Neni 6

Ekspozimi ndaj rrezikut dhe kufizimet

1. Subjekti, gjatë ushtrimit të veprimtarisë së tij, përcakton kriteret dhe harton metodat e procedurat për identifikimin dhe monitorimin e të gjitha rreziqeve në përputhje me aktet e brendshme të subjektit dhe aktet rregullative të Bankës së Shqipërisë.

2. Subjekti respekton në çdo kohë treguesit e ekspozimit ndaj rrezikut/qeve, siç përcaktohet në raportet e mëposhtme:

a) raporti i kredive me probleme me totalin e kredive, nuk duhet të jetë më shumë se 10% (dhjetë për qind);

b) raporti i kredive të fshira (duke zbritur arkëtimet) me tepricën mesatare të kredive, për çdo periudhë 12 (dymbëdhjetë) mujore nuk duhet të jetë më shumë se 3% (tre për qind);

c) raporti i aktiveve të qëndrueshme (neto) mbi totalin e aktiveve, nuk duhet të jetë më shumë se 20% (njëzet për qind) në vitin e parë të veprimtarisë dhe nuk duhet të jetë më shumë se 10% (dhjetë për qind) mbas vitit të parë të veprimtarisë;

d) raporti i aktiveve që sjellin të ardhura me detyrimet që shkaktojnë shpenzime, nuk duhet të jetë më pak se 100% (njëqind për qind);

e) raporti i kredisë me totalin e aktiveve të subjektit, nuk duhet të jetë më shumë se 95% (nëntëdhjetë e pesë për qind);

f) çdo investim në tituj, me përjashtim të investimeve në titujt e emetuar nga Qeveria e Republikës së Shqipërisë dhe titujve të emetuar nga qeveritë dhe/ose bankat qendrore të vendeve të OECD, nuk duhet të tejkalojë 5% (pesë për qind) të kapitalit të subjektit;

g) totali i investimeve mbi tituj, me përjashtim të investimeve në titujt e emetuar nga Qeveria e Republikës së Shqipërisë dhe titujve të emetuar nga qeveritë dhe/ose bankat qendrore të vendeve të OECD, nuk duhet të tejkalojë 40% (dyzetë për qind) të kapitalit të subjektit.

Neni 7

Ekspozimi maksimal i lejueshëm

1. Ekspozimi i subjektit ndaj një personi ose një pale të tretë është shuma e të gjitha marrëdhënieve në aktiv të bilancit dhe të angazhimeve jashtë bilancit me këtë person ose kundërparti dhe personave të lidhur me të.

2. Ekspozimi i subjektit ndaj një personi ose grupi personash të lidhur konsiderohet ekspozim i madh kur vlera e tij është e barabartë ose më e madhe se 10% (dhjetë për qind) e kapitalit të subjektit.

3. Ekspozimi i subjektit ndaj një personi ose grupi personash të lidhur nuk mund të tejkalojë 15% (pesëmbëdhjetë për qind) të kapitalit të subjektit.

4. Subjekti nuk merr përsipër ekspozime të mëdha, të cilat të marra së bashku tejkalojnë 600% (gjashtëqind për qind) të kapitalit të subjektit.

5. Në ekspozimin e subjektit ndaj një personi nuk përfshihen:

a) pretendimet që rrjedhin nga marrëdhëniet e parashikuara në pikën 1 të këtij neni, të siguruara me barrë me një depozitë monetare, deri në shumën e kësaj barre siguruese;

b) letrat me vlerë të Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë ose të Bankës së

Shqipërisë apo një garanci e patjetërsueshme e Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë.

6. Subjektet hartojnë procedura administrative dhe kontabël, si dhe mekanizma të kontrollit të brendshëm për të identifikuar, regjistruar dhe monitoruar të gjitha ekspozimet e mëdha dhe ndryshimet e tyre.

Neni 8
Rreziku i likuiditetit

1. Rreziku i likuiditetit është mundësia e humbjes financiare si rezultat i mungesës së aktiveve likuide të mjaftueshme, për të përmbushur detyrimet kur ato maturohen dhe kërkohen, dhe/ose kur subjekti nuk ka mundësi të financojë rritjen e aktiveve të veta.

2. Subjektet krijojnë sistemin e administrimit të rrezikut të likuiditetit, i cili ka për qëllim miradministrimin e rrezikut të likuiditetit. Ky sistem përfshin minimalisht strategjinë dhe politikat për administrimin e rrezikut të likuiditetit, strukturën organizative të krijuar për administrimin e rrezikut të likuiditetit, sistemin e kontrollit të brendshëm, sistemin e administrimit të informacionit etj.

3. Subjektet sigurojnë që sistemi i administrimit të rrezikut të likuiditetit, në mënyrë sasiore dhe cilësore, të jetë në përputhje me madhësinë e subjektit, tipologjinë e veprimtarisë së tij dhe nivelin e ekspozimit ndaj rrezikut të likuiditetit.

4. Subjekti respekton në çdo kohë treguesit e ekspozimit ndaj rrezikut të likuiditetit, siç përcaktohet në raportet e mëposhtme:

a) raporti i aktiveve me maturim të mbetur njëmujor ndaj detyrimeve me maturim të mbetur njëmujor, nuk duhet të jetë më pak se 100% (njëqind për qind);

b) raporti i aktiveve me maturim të mbetur tremujor ndaj detyrimeve me maturim të mbetur tremujor, nuk duhet të jetë më pak se 100% (njëqind për qind);

c) raporti i tepricës së kredive me afat maturimi të mbetur më shumë se dy vjet me burimet e financimit me afat maturimi të mbetur mbi dy vjet, nuk duhet të jetë më shumë se 100 % (njëqind për qind).

Neni 9
Normat e lejueshme për pozicionet e hapura valutore

1. Pozicioni i hapur valutor në një valutë të caktuar përfaqëson shumën ekuivalente në lekë të diferencës midis të drejtave dhe detyrimeve gjithsej të subjektit në këtë valutë.

2. Subjektet nuk duhet të tejkalojnë në fund të çdo dite pune normat e mëposhtme për pozicionet e hapura në valutë:

a) raporti i pozicionit të hapur valutor për një monedhë me kapitalin, nuk duhet të jetë më shumë se 20% (njëzet për qind); dhe

b) raporti i pozicionit të hapur valutor për të gjitha monedhat me kapitalin, nuk duhet të jetë më shumë se 30% (tridhjetë për qind) të kapitalit.

Neni 10
Rreziku i kredisë

1. Subjektet financiare jobanka miratojnë dokumentet e strategjive, politikave, procedurave dhe rregullave të brendshme për monitorimin dhe kontrollin në vazhdimësi të cilësisë së portofolit të kredisë dhe të aktiveve të tjera.

2. Dokumentet e parashikuar në pikën 1 të këtij neni përmbajnë/përfshijnë minimalisht:

a) strategjinë e kreditimit sipas periudhave, duke përfshirë objektiva realiste në lidhje me zgjerimin e portofolit të kredisë, përbërjen e tij sipas sektorëve, sipas gjeografisë, sipas

monedhave, sipas llojit të kredisë etj.;

b) politikat e normave të interesit, të afateve, të shlyerjeve dhe të madhësisë së kredive;

c) rregullat e vendosur për njohjen dhe analizën e kredimarrësit dhe/ose të garantuesit të kredisë;

d) procedurat për dokumentacionin e nevojshëm që duhet plotësuar për dhënien e kredive, si edhe për miratimin e kredisë, sipas hierarkisë;

e) politikat e administrimit të rrezikut për të gjithë portofolin dhe për çdo klient në veçanti, kufijtë e kredisë për një klient, përqendrimin e kredisë sipas sektorëve, monitorimin sipas objektit dhe llojit të kredisë, analizën e mospërputhjeve të ndjeshme mes portofolit të kredisë dhe burimeve të financimit të tij përsa i takon afateve dhe llojit të monedhës, në drejtim të vlerësimit të lidhjes mes rrezikut të kredisë dhe rreziqeve të tjera (ndryshimi i kursit të këmbimit, ndryshimi i normës së interesit etj.);

f) procedurat për ndjekjen në vazhdimësi të mbarëvajtjes së kredive dhe identifikimin e tyre sipas grupeve të kredive me karakteristika të njëjta, për ndjekjen me përparësi të kredive me probleme, për vlerësimin e mjaftueshmërisë së fondeve rezervë për humbjet e mundshme nga kreditë, kriteret për ristrukturimin e kredive;

g) procedurat për vlerësimin e cilësisë së aktiveve të tjera, për llogaritjen e fondeve rezervë për humbjet e mundshme nga zhvlerësimi i aktiveve, si dhe për vlerësimin e mjaftueshmërisë së tyre.

3. Subjektet financiare jobanka ruajnë në dosje të veçanta, të gjithë dokumentacionin përkatës për kredimarrësit.

NËNKREU II
ADMINISTRIMI I RREZIKUT TË KREDISË NË SUBJEKTET FINANCIARE JOBANKA

Neni 11
Klasifikimi i kredisë

1. Subjektet financiare jobanka të licencuara për ushtrimin e aktivitetit kredidhënës, me përjashtim të institucioneve financiare të mikrokredisë, bëjnë klasifikimin e kredisë të paktën një herë në tre muaj.

2. Subjektet financiare jobanka, bazuar në ditëvonesat në shlyerjen e kredisë, i klasifikojnë ato në një nga kategoritë e mëposhtme:

a) “kredi standarde”, kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 1 deri 30 ditësh nga afati i maturimit;

b) “kredi në ndjekje”, kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 31 deri 90 ditësh nga afati i maturimit;

c) “kredi nënstandarde”, kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 91 deri 180 ditësh nga afati i maturimit;

d) “kredi të dyshimta”, kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 181 deri 365 ditësh nga afati i maturimit;

e) “kredi të humbura”, kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej më shumë se 365 ditësh nga afati i maturimit.

Neni 12
Normat e fondeve rezervë për mbulimin e humbjeve nga kreditë

1. Në varësi të kategorive të klasifikimit të kredive, subjektet financiare jobanka krijojnë fonde përkatëse rezervë për mbulimin e humbjeve të mundshme nga moskthimi i kredive.

2. Normat e llogaritjes së fondeve rezervë përcaktohen respektivisht si më poshtë:

a) për “kredinë standarde” 1 për qind;

b) për “kredinë në ndjekje” 5 për qind;

c) për “kredinë nënstandarde” jo më pak se 20 për qind;

d) për “kredinë e dyshimtë” jo më pak se 50 për qind;

e) për “kredinë e humbur” jo më pak se 100 për qind.

3. Norma për llogaritjen e fondit rezervë për mbulimin e humbjeve nga kreditë, për dy kategoritë e përcaktuara në shkronjat “a” dhe “b” të pikës 2, të këtij neni, do të aplikohet njëlloj si për kryegjënë dhe interesin, ndërsa për kredinë me probleme, norma e aplikuar mbi interesin e përllogaritur do të jetë 100% (njëqind për qind) për çdo kategori.

4. Subjekti financiar jobankë nuk kontabilizon interesat e përllogaritur duke filluar nga momenti i klasifikimit të kredisë si kredi me probleme.

Neni 13

Ristrukturimi i kredisë

1. Subjektet financiare jobanka, në marrëveshje me kredimarrësin, ristrukturojnë kredinë në rastin kur kredimarrësi nuk shlyen kredinë në përputhje me afatet dhe me kushtet e marrëveshjes fillestare, sipas kritereve të përcaktuara në manualin e kredisë të miratuar nga organet drejtuese të subjektit financiar jobankë dhe/ose kur mbështetur në analizat e tyre, gjykojnë se kredimarrësi do ta paguajë (shlyejë) të gjithë kredinë sipas kushteve të reja.

2. Kredia e ristrukturuar klasifikohet në një kategori më të lartë se ajo nënstandarde, vetëm në rast se plotësohen njëkohësisht kushtet e mëposhtme:

a) kredia po shlyhet për vlerën e kryegjësë dhe të interesit, sipas kushteve të reja;

b) kanë kaluar më tepër se 365 ditë nga dita e ristrukturimit.

3. Për riklasifikimin në rritje të një kredie brenda grupit të kredive me probleme, pas ristrukturimit të saj, subjekti financiar jobankë përcakton në manualet e brendshme të tij kriteret dhe kohën e nevojshme për t’u siguruar që kredimarrësi po shlyen kredinë në përputhje me kushtet e reja së saj.

Neni 14

Fshirja e kredive të humbura

1. Fshirja e kredive të humbura bëhet me vendim të organeve drejtuese të subjektit financiar jobankë, kur plotësohet një nga kushtet e mëposhtme:

a) subjekti financiar jobankë ka përfunduar procesin ligjor të kërkimit të kthimit të kredisë nga kredimarrësi dhe kredimarrësi është debitor për pjesën e pashlyer;

b) kur kredia është e klasifikuar si “e humbur” dhe nuk është shlyer për më tepër se 365 ditë pas klasifikimit si e tillë;

c) kredia është vlerësuar si e humbur nga inspektorët e mbikëqyrjes dhe në raportin e inspektimit, është kërkuar fshirja e saj.

2. Dosjet e kredive të fshira, ruhen dhe vlerësohen në vazhdimësi duke u shqyrtuar jo më pak se një herë në gjashtë muaj nga organet drejtuese të subjektit financiar jobankë. Çdo arkëtim nga këto kredi të fshira konsiderohet si e ardhur e jashtëzakonshme.

NËNKREU III

ADMINISTRIMI I RREZIKUT TË KREDISË
NË INSTITUCIONET FINANCIARE TË MIKROKREDISË

Neni 15
Klasifikimi i kredive për institucionet financiare të mikrokredisë

Institucionet financiare të mikrokredisë bëjnë klasifikimin e kredive, të paktën një herë në tre muaj.

1. Institucionet financiare të mikrokredisë, bazuar në ditëvonesat në shlyerjen e kredisë, i klasifikojnë ato në një nga kategoritë e mëposhtme:

a) "kredi standarde", kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 1 deri 30 ditësh nga afati i maturimit;

b) "kredi nënstandarde", kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 31 deri 90 ditësh nga afati i maturimit;

c) "kredi të dyshimta", kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej 91 deri 365 ditësh nga afati i maturimit;

d) "kredi të humbura", kur kryegjëja ose interesi nuk është paguar plotësisht për një periudhë prej më shumë se 365 ditësh nga afati i maturimit.

3. Çdo kredi e dhënë për të ripaguar një kredi tjetër së cilës i ka kaluar afati, kushtet e së cilës janë modifikuar pjesërisht, në rastin e zgjatjes së afatit të kredisë ose tërësisht si në rastin e ristrukturimit të kredisë për shkak të kushteve të vështira financiare të kredimarrësit apo paaftësisë së tij për të paguar, nuk duhet të klasifikohet në një kategori më të lartë se ajo nënstandarde.

4. Çdo kredi e dhënë në valutë të huaj klientëve të cilët nuk i kanë burimet e të ardhurave në valutë të huaj, nuk do të klasifikohet në një kategori më të lartë se kreditë nënstandarde.

5. Institucioni financiar i mikrokredisë nuk miraton kredi të re/reja për kredimarrës të klasifikuar me probleme, derisa kredimarrësi të ketë paguar të gjithë kredinë bashkë me interesat përkatëse.

Neni 16
Llogaritja e fondeve rezervë për mbulimin e humbjeve nga kreditë

1. Në varësi të kategorive të klasifikimit të kredive, institucionet financiare të mikrokredisë krijojnë fonde përkatëse rezervë për mbulimin e humbjeve të mundshme nga moskthimi i kredive.

2. Normat e llogaritjes së fondeve rezervë përcaktohen respektivisht si më poshtë:

a) për "kredinë standarde" 1 për qind;
b) për "kredinë nënstandarde" jo më pak se 30 për qind;
c) për "kredinë e dyshimtë" jo më pak se 75 për qind;
d) për "kredinë e humbur" jo më pak se 100 për qind.

3. Norma për llogaritjen e fondit rezervë për mbulimin e humbjeve nga kreditë, për kategorinë "standarde", do të aplikohet njëlloj si për kryegjënë dhe interesin, ndërsa për kredinë me probleme, norma e aplikuar mbi interesin e përllogaritur do të jetë 100 për qind për çdo kategori.

Neni 17
Fshirja e kredive të humbura

1. Institucioni financiar i mikrokredisë fshin kredinë nga bilanci kontabël, jo më vonë se tremujori i parë pasardhës, nëse kjo e fundit plotëson një nga kriteret e mëposhtme:

a) kredia është klasifikuar si kredi me probleme dhe institucioni financiar i mikrokredisë konstaton se kredimarrësi nuk do të mund të paguajë detyrimin që lidhet me kredinë;

b) kredimarrësi ka vdekur dhe nuk ka ndonjë trashëgimtar, garantues apo nënshkrues, i cili të mund të shlyejë detyrimin; ose

c) ripagimit (shlyerjes) të kryegjësë apo interesit të kredisë i ka kaluar afati 365 ditor;

d) kredia është vlerësuar si e humbur nga inspektorët e mbikëqyrjes dhe në raportin e inspektimit është kërkuar fshirja e saj.

2. Dosjet e kredive të fshira ruhen dhe vlerësohen në vazhdimësi duke u shqyrtuar jo më pak se një herë në gjashtë muaj nga organet drejtuese të institucionit financiar të mikrokredisë. Çdo arkëtim nga këto kredi të fshira konsiderohet si e ardhur e jashtëzakonshme.

KREU III
ADMINISTRIMI I RREZIKUT NË SUBJEKTET QË USHTROJNË VEPRIMTARINË E QIRASË FINANCIARE

Neni 18
Ekspozimi maksimal i lejueshëm

1. Ekspozimi i subjektit që ushtron veprimtarinë e qirasë financiare ndaj një personi ose grupi personash të lidhur konsiderohet ekspozim i madh kur vlera e tij është e barabartë ose më e madhe se 25 për qind e kapitalit të subjektit.

2. Subjekti nuk merr përsipër ekspozime të mëdha, të cilat të marra së bashku, tejkalojnë 1200 për qind të kapitalit të subjektit.

3. Subjektet hartojnë procedura administrative dhe kontabël, si dhe mekanizma të kontrollit të brendshëm për të identifikuar, regjistruar dhe monitoruar të gjitha ekspozimet e mëdha dhe ndryshimet e tyre.

KREU IV
KËRKESA RAPORTUESE DHE MBIKËQYRËSE

Neni 19
Raportet financiare

1. Subjekti financiar jobankë mban llogaritë kontabël dhe përgatit raportet financiare për pasqyrimin e saktë dhe në përputhje me rregullat e metodat kontabël të gjendjes së tij financiare, mbi baza individuale ose të konsoliduara.

2. Llogaritë kontabël dhe raportet financiare përgatiten në formën dhe përmbajtjen e përcaktuar në ligjin “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare” dhe në përputhje me standardet ndërkombëtare të kontabilitetit.

Neni 20
Auditimi i ekspertit kontabël të autorizuar

1. Eksperti kontabël i autorizuar kontrollon dhe vlerëson përputhshmërinë e raporteve financiare të subjektit financiar jobankë me ligjin “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare” dhe standardet ndërkombëtare të kontabilitetit.

2. Eksperti kontabël i autorizuar kontrollon dhe vlerëson:

a) llogarinë e humbje-fitimit (pasqyra e të ardhurave dhe e shpenzimeve);

b) bilancin kontabël;
c) raportin për ndryshimet në kapital;
d) pasqyrën e cash – flow;
e) zbatimin e politikave të fshirjes së zërave të bilancit;
f) raportet e konsoliduara;
g) funksionin e kontrollit të brendshëm;
h) regjistrimet kontabël;
i) sistemet e informacionit;
j) saktësinë dhe plotësimin e raporteve të paraqitura në Bankën e Shqipërisë;
k) mjaftueshmërinë e procedurave kontabël dhe zbatimin e rregulloreve;
l) shënimet që shoqërojnë raportet financiare.

Eksperti kontabël i autorizuar verifikon saktësinë e mbajtjes të llogarive kontabël dhe të regjistrimeve financiare, përfshirë metodat e parashikuara nga Banka e Shqipërisë si dhe përgatit një raport vjetor, lidhur me paraqitjen e plotë dhe të saktë të gjendjes financiare të subjektit financiar jobankë, duke u bazuar në raportet dhe deklaratat financiare të përgatitura nga subjekti, në përputhje me ligjin "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare" dhe standardet ndërkombëtare të kontabilitetit.

Neni 21
Raportimi në Bankën e Shqipërisë

1. Subjektet financiare jobanka raportojnë në Bankën e Shqipërisë sipas kërkesave të përcaktuara në "Sistemin raportues për subjektet jobanka që ushtrojnë veprimtari financiare", të miratuar nga Banka e Shqipërisë.

2. Subjektet financiare jobanka dërgojnë në Bankën e Shqipërisë, brenda 6-mujorit të parë të vitit pasardhës, një kopje të raportit vjetor dhe të opinionit të ekspertit kontabël të autorizuar, ku pasqyrohet gjendja financiare dhe kontabël mbi baza individuale dhe të konsoliduara.

Neni 22
Masat mbikëqyrëse

Banka e Shqipërisë, në rast të mosplotësimit të detyrimeve të kësaj rregulloreje, zbaton masat mbikëqyrëse të parashikuara në ligjin për bankat.

KREU V

Neni 23
Dispozitë e fundit

Aneksi bashkëlidhur kësaj rregulloreje është pjesë përbërëse e saj.

KRYETARI I KËSHILLIT MBIKËQYRËS
Ardian Fullani

ANEKS I

LISTA E VENDEVE TË “OECD”

1. Australi
2. Austri
3. Belgjikë
4. Britani e Madhe
5. Kanada
6. Republika Çeke
7. Danimarkë
8. Finlandë
9. Francë
10. Gjermani
11. Greqi
12. Hungari
13. Islandë
14. Irlandë
15. Itali
16. Japoni
17. Republika e Koresë
18. Luksemburg
19. Meksikë
20. Turqi
21. Holandë
22. Norvegji
23. Poloni
24. Portugali
25. Sllovaki
26. Spanjë
27. Suedi
28. Shtetet e Bashkuara të Amerikës
29. Zelandë e Re
30. Zvicër.